

تاریخ انتشار: ۱۱ تیر ۱۳۸۷

• چاپ کنید

لینکدونی

- اکبر رادی، روزگاری، آوانگارد بوده است
- فروغ نمی خواست برنده جنگهای کوچک و بازنده جنگ بزرگ باشد
- عکسهای ناب و نایاب از نیما
- رقص در ایران اسلامی؛ گفتگو با فرزانه کابلی
- عکسهای سیاه سفید ژاله اصفهانی در تاجیکستان و شوروی
- سلمان رشدی: من حرامزاده تاریخ ام
- فتویلاگ مهدی شادکار
- نگاهی به فیلم مستند «تهران دیگر انار ندارد»
- آخرین کتاب مارکز در ایران توقیف شد
- تاملاتی عکاسانه در باب ماشین

آخرین مطالب

- از «زیر گنبد کیود» تا «یکی بود، یکی نبود»
- «زیر و بم» جوانان ایرانی عاشق موسیقی در مهاجرت
- «قوام، چرچیل ایران بود»
- نمایش حلاج در کانادا اجرا می‌شود
- همچنان، در انتظار گودو!
- انوشه انصاری: هنوز هم صددرصد مشهدی‌ام
- در ایران، تاتر سیاسی نداریم
- اکبر رادی، چخوف ایران بود
- جشن اسفندگان، روز بزرگداشت زن در ایران باستان
- مجلس یادبود «احمد بورقانی» در دانشگاه تورنتو

موضوعات

- آموزش و پرورش
- از کوچه تا پس‌کوچه
- تورنتو
- خبر
- دانشجویان
- سیاست در کانادا
- سیاسی
- سینما
- قانون
- محیط زیست
- مهاجرت

گفت و گو با مدیر یکی از بزرگترین جشنواره‌های فرهنگی ایرانیان مهاجر

## از «زیر گنبد کیود» تا «یکی بود، یکی نبود»

محمد تاج‌دولتی

جشن تیرگان از جمله جشن‌های باستانی ایران است که تا کنون کمتر به آن پرداخته شده و شاید برای بسیاری افسانه و اسطوره تیرگان هنوز ناشناخته باشد. تابستان امسال اما یک رویداد بزرگ فرهنگی - هنری در شهر تورنتو اتفاق می‌افتد با عنوان «یکی بود، یکی نبود» یا جشنواره تیرگان، که اگر آن گونه که برنامه‌ریزی شده، انجام شود، یکی از بزرگترین حرکت‌های فرهنگی هنری ایرانیان مهاجر خواهد بود.

مهرداد آرین‌نژاد، مدیر اجرایی جشنواره تیرگان در گفت و گویی با رادیو زمانه از سابقه این رویداد فرهنگی هنری ایرانیان در کانادا می‌گوید:

مهرداد آرین‌نژاد، مدیر اجرایی جشنواره تیرگان

فستیوال «یکی بود، یکی نبود» که هفدهم تا بیستم ماه جولای امسال (۲۷ تا ۳۰ تیرماه) در «هاربرفرانت سنتر» به مناسبت جشن تیرگان برگزار می‌شود، در حقیقت شروع آن از دانشگاه تورنتو بوده است. دوستانی که در دانشگاه تورنتو کار می‌کردند و به صورت داوطلب فرهنگ ایران را ترویج می‌کردند، دو سال پیش تصمیم گرفتند فستیوالی را به نام «زیر گنبد کیود» در مرکز «هاربرفرانت» برای نوروز انجام دهند که حدود ۲۰ هزار بازدید کننده داشت. ما در «زیر گنبد کیود» در زمینه‌های رقص، موسیقی، تاتر، سینما و هنرهای تجسمی و برنامه‌هایی هم برای کودکان داشتیم.

- هنر
- هنر
- ويلاگ
- ونكور
- كاريكاتور
- كانادا، كانادا

آرشيو ماهانه

- July 2008
- June 2008
- April 2008
- March 2008
- February 2008
- January 2008
- December 2007
- November 2007
- October 2007
- September 2007
- August 2007
- July 2007
- June 2007
- May 2007
- April 2007

استقبال بيش از حد از زير گنبد كيود در نوروز ۲۰۰۶ باعث شد كه هم دوستان ما و هم «هاربرفرانت» كه يك مركز فرهنگي هنري بسيار مهم در كاناداست، تصميم گرفتيم كه اين كار را به فضاي باز و تابستان بياوريم و براي همين هم جشنواره تابستاني تيرگان يا «يكي بود، يكي نبود» كه در حقيقت به مناسبت جشن تيرگان است، برنامهريزي شد.

حدود ۱۵۰ هنرمند قرار است در اين جشنواره شركت كنند. بودجه‌اي حدود ۶۵۰ هزار دلار دارد كه البته همه داوطلبانه روي آن كار مي‌كنند. اگر قرار بود كه اين داوطلبان همه حقوق بگيرند، اين جشنواره بالاي يك ميليون دلار هزينه داشت و تخمين زده مي‌شود كه بيش از صد هزار نفر از اين جشنواره بازديد كنند. تعداد داوطلباني هم كه الان دارند در اين فستيوال و جشنواره كار مي‌كنند، بيش از ۲۰۰ نفر هستند.

**چرا فستيوال «زير گنبد كيود» را كه در نوروز برگزار كرديد، به تابستان انداختيد؟ در حالي كه نوروز مي‌توانست پايه‌گذاري باشد براي فستيوالي كه مناسبت خوبي هم دارد؟**

حق با شما است. نوروز مهم‌ترين جشن ايرانيان است كه همه ما جشن مي‌گيريم. اما يك اشكالي كه در كانادا وجود دارد، اين است كه هوا سرد است و در نوروز، جاهايي كه سرپوشيده باشد و بشود جمعيت زيادي را جمع كرد، كم است و بودجه‌ها هم آن قدر بزرگ نيست كه بشود اين كار را كرد. براي همين سعي مي‌كنيم هم نوروز را جشن بگيريم و هم آمديم گفتيم تيرگان، جشن ايران باستان را كه در قديم به اندازه نوروز مهم بوده، جشن بگيريم كه هنوز هم در بعضي از جاهاي ايران آن را جشن مي‌گيرند.

گفتيم هم تيرگان را زنده كنيم و هم اين‌كه بتوانيم در تابستان، كه هوای تورنتو هم در آن موقع خيلي خوب است و حتي ايراني‌هاي ديگر از كشورهاي ديگر به اين‌جا مي‌آيند، مي‌عادگهي ايجاد كنيم براي اين‌كه همه ايراني‌ها دور همديگر جمع بشوند.

**گفتيد كه فستيوال «زير گنبد كيود» به همت گروهی از افرادی كه در دانشگاه تورنتو بودند، آغاز شد و يك كار**

جمعی بود که یکباره شکل گرفت. حالا فستیوال «یکی بود، یکی نبود» را آیا همان افراد برگزار می‌کنند یا این‌که تشکیلات یا نهاد یا سازمانی شکل گرفته که می‌خواهد به صورت مرتب و ادامه‌دار این فعالیت‌ها را انجام دهد؟

از آن هسته اولیه‌ای که زیر گنبد کیود را در دو سال پیش برگزار کرد، چهار یا پنج نفر آمدند و به اتفاق دوستان دیگر، تصمیم گرفتند که یک سازمان غیرانتفاعی ثبت بکنند که بتواند این کار را همه ساله یا دوسالانه به طور مداوم انجام بدهد و فرهنگ و هنر ایران را آن طور که شایسته است، به جهان غرب و حتی به خودمان بشناساند.

برگردیم به فستیوال تیرگان و «یکی بود، یکی نبود»؛ چه برنامه‌هایی در این فستیوال به مردم عرضه می‌کنید؟

این فستیوال در شش زمینه برنامه دارد: رقص، موسیقی، تئاتر، سینما، هنرهای تجسمی و ادبیات. ما دو سال پیش ادبیات را نداشتیم؛ ولی به خاطر این‌که ادبیات بخش بسیار بزرگی از فرهنگ ما را تشکیل می‌دهد، امسال آمدیم ادبیات را اضافه کردیم و برنامه‌های بسیار بسیار خوبی در ادبیات خواهیم داشت از جمله «نقالی» که بسیار جالب خواهد بود.

یک بخشی هم داریم که داستان‌سرایی یا قصه‌گویی است که توسط یک کانادایی انجام می‌شود. این کار که به زبان انگلیسی هم خواهد بود، مسلماً برای نسل‌های دوم و سوم ایرانی‌ها که این‌جا به دنیا آمده‌اند و با زبان انگلیسی مأنوس و آشنا هستند، بسیار جالب خواهد بود.

## خیلی‌ها نمی‌دانند اسطوره تیرگان چیست

محتوای این برنامه‌ها طبعاً به زبان فارسی است. از بخشی از برنامه‌ها که جنبه دیداری دارد، کسان دیگری هم که ایرانی نیستند، می‌توانند استفاده کنند. هدف اصلی شما نشان دادن و معرفی کردن فرهنگ و هنر ایران به نسل دوم مهاجران است یا به این طریق می‌خواهید پلی هم بزنید و فرهنگ و هنر ایرانی را به غیر ایرانی‌ها هم معرفی بکنید؟

در حقيقت ما چندين هدف را دنبال مي‌كنيم. يكي از اهداف ما اين است كه اين پل فرهنگي را بين فرهنگ غني و كهن خودمان با فرهنگ اين طرف دنيا بزنيم و خب اين خيلي مهم است. به هر حال «هاربرفرانت» يك مركزي است كه دسترسي به رسانه‌هاي غربي دارد و مي‌تواند هنرمندان ما و هنر ما را در بين رسانه‌هاي گروهی آمريكاي شمالي ترويج كند و اين خيلي حسن است.

اهداف ديگري كه دنبال مي‌كنيم، اين است كه مردم خودمان را دور همديگر جمع كنيم و يك مقداري اعتماد به نفس به آنها بدهيم كه بله، ما اين فرهنگ را داريم و واقعاً به آن چيزهاي بارزشي كه در فرهنگمان داريم، ارج مي‌گذاريم و بدانيم واقعاً چه داريم.

شايد خيلي از ما اصلاً ندانيم. من مطمئنم خيلي از ايراني‌ها داستان تيرگان و اين را كه اصلاً يك چنين جشنی وجود داشته و اسطوره تيرگان چه بوده، ممكن است درست ندانند. اين‌كه آرش كمانگير كه بوده، چه كار کرده يا چه اسطوره‌ای در تاريخ و فرهنگ ما است.

بنابراين يك هدف ديگر ما اين است كه نسل‌هاي دوم و سوم خودمان را كه اين‌جا بزرگ شده‌اند، با فرهنگ ايران آشنا كنيم. آنها ممكن است مشكل هويتي داشته باشند. چون در خانه فارسي صحبت مي‌كنند و بيرون كه مي‌آيند، انگليسي است و واقعاً ممكن است كه سردرگم باشند و ندانند كه به كجا تعلق دارند و ريشه‌شان كجا است و از كجا آمده‌اند.

**به بودجه اين فستيوال اشاره كرديد كه بيش از ۶۰۰ هزار دلار است. محل تأمين اين بودجه به چه ترتيبی بوده است؟**

۱۰ درصد اين بودجه را ما از كمك‌هايي كه دولت كانادا در بخش‌هاي مختلف مي‌كند، توانستيم تأمين بكنيم. البته خيلي كار مشكلي است؛ به خاطر اين‌كه تمام سازمان‌هاي ديگر هم به اين كمك‌ها دسترسي دارند و يك حالت رقابت وجود دارد.

شما يك برنامه پيشنهادی تهيه مي‌كنيد و به اين سازمان‌هاي دولتي مي‌فرستيد و آنها قبول مي‌كنند كه به

شما پول بدهند یا ندهند. یا برنامه شما ارزش این را دارد که روی آن سرمایه‌گذاری کنند و پول به آن بدهند؛ یا نه. ۱۰ درصد بودجه از آنجا می‌آید.

حدود ۱۰ درصد دیگر آن از یک تعداد برنامه‌هایی است که ما برای آن بلیت می‌فروشیم. چون ما بیشتر از ۵۰ برنامه داریم که ۹۰ درصد این برنامه‌ها برای همه رایگان است. چهار یا پنج برنامه است که ما برای آن‌ها بلیت می‌فروشیم و ۱۰ درصد هزینه فستیوال از آنجا می‌آید.

یک سری غرفه در فستیوال داریم که هفت رستوران ایرانی و ۱۶ فروشگاه است که ما سعی کردیم این فروشگاه‌ها را به کسانی که کارهای فرهنگی می‌کنند و به نوعی فرهنگ و هنر ایران را می‌توانند به مردم بشناسانند، اجاره دهیم. یک بخشی از درآمد از آنجا می‌آید.

یک مقداری هم از حمایت بیزنس‌ها و تجار ایرانی یا اهداها و کمک‌های مردمی می‌آید. به علاوه یک برنامه‌ای داریم که بتوانیم میهمانی بزرگی با حضور همه این هنرمندها بگیریم و مردم هم بلیت بخرند و بیایند.

## نمایشگاه تصاویر انقلاب مشروطه

با توجه به این‌که این فستیوال در تاریخ هفدهم تا بیستم ماه ژوئیه برگزار خواهد شد و زمان زیادی هم به آن نمانده است، آیا تا به حال برنامه‌ها بر اساس جدول پیش‌بینی‌شده، به خوبی پیش رفته است؟

برنامه‌ها تا به حال خیلی خوب پیش رفته و ما توانسته‌ایم از این ۶۵۰ هزار دلار، حدود ۴۵۰ یا ۵۰۰ هزار دلار آن را درست کنیم و ۱۰۰ تا ۱۵۰ هزار دلار هنوز کسری داریم که امیدوارم این را هم بتوانیم به زودی از منابعی که خدمت‌تان عرض کردم، تهیه کنیم.

بعضی از هنرمندهایی که قرار است از ایران یا اروپا بیایند، ویزا می‌خواهند که برای این‌ها دعوتنامه فرستادیم و امیدواریم که به آن‌ها ویزا بدهند و مشکل ویزا پیدا نکنند.

لیست برنامه‌های ما در وبسایت فستیوال تیرگان اعلام شده و من یک چیزی را که فراموش کردم بگویم، این است که ما امسال یک نمایشگاه بسیار بسیار بزرگی از عکس‌های انقلاب مشروطیت در این جشنواره خواهیم داشت که از طرف دانش‌نامه‌ی «ایرانیکا» اهدا می‌شود که عکس‌ها را می‌آورند و نمایش می‌دهند. اصلاً آن چادر را به «ایرانیکا» اختصاص داده‌ایم. آقای دکتر احسان یارشاطر خودشان تشریف می‌آورند و صد تا عکس «اورجینال» از انقلاب مشروطیت در ابعاد ۶۰ در ۹۰ سانتیمتر است.

من خودم دارم لحظه‌شماری می‌کنم که این نمایشگاه برگزار بشود و آن را ببینم. الان در حال صحبت با چند تن از متخصصین (انقلاب مشروطیت) هستم که آن‌ها که بیایند و تورهای یک‌ساعته برای مردم بگذارند و این عکس‌ها را برای مردم توضیح بدهند که مشروطیت چه بوده؛ از کجا شروع شده و به کجا رسیده و این عکس‌ها چه می‌گویند.

این برنامه را قصد دارید که به دو زبان فارسی و انگلیسی برگزار کنید؟

در حقیقت هنوز فکر این را نکرده ایم که به دو زبان فارسی و انگلیسی برگزار کنیم یا نه. چون افرادی که می‌خواهند این کار را بکنند، مشخص نشده‌اند. ولی من فکر می‌کنم که ترکیبی از هر دوی آن‌ها باشد؛ با تأکید بیشتری روی زبان فارسی.

## بزرگان هنر ایران در جشن تیرگان

در بخش‌های مختلف فستیوال که گفتید در بخش ادبیات، سینما، تئاتر، رقص و غیره است، کدام یک از چهره‌های شاخص و معروف شرکت می‌کنند؟

در موسیقی می‌توانم خدمتتان عرض بکنم استاد محمدرضا لطفی و گروه شیدا از ایران تشریف می‌آورند. خانم دریا دادور از فرانسه تشریف می‌آورند و آقای مسعود شعاری، آقای حسین بهروزی. گروهی به نام گروه «بهنا» است که از ایران می‌آیند. ما یک سری گروه‌های تکنو و

این‌ها هم داریم که برای جوان‌ها هم برنامه اجرا می‌کنند.

در بخش رقص خانم «آناهیت جانبازیان» و گروه‌شان از لس‌آنجلس تشریف می‌آورند. آقای شاهرخ مشکین‌قلم از فرانسه و آقای سعید شنبهزاده و گروه‌شان هم از فرانسه تشریف می‌آورند.

در هنرهای تجسمی افراد بسیار بسیار سرشناس و مهره‌های سنگین هنر ایران را داریم. آقای آیدین آغداشلو، آقای فرشید مثقالی، آقای بهرام دبیری، آقای غلامحسین نامی، آقای محمد احصایی و خیلی از عزیزان دیگر.

در بخش تئاتر آقای سهیل پارسا، خانم نیلوفر بیضایی و آقای آتیلا پسیانی هر کدام‌شان کارهای بسیار زیبایی را روی صحنه خواهند آورد.

در سینما آقای خسرو سینایی و آقای عباس کیارستمی را خواهیم داشت. آقای داریوش مهرجویی که البته هنوز داریم با ایشان صحبت می‌کنیم؛ چون یک مقدار در ایران گرفتار هستند و نمی‌دانیم که اصلاً تشریف می‌آورند یا نه. ولی خودشان هم تشریف نیاورند، یکی از هنرپیشه‌های فیلم درخت گلابی ایشان تشریف می‌آورند این‌جا.

در ادبیات خانم مهشید امیرشاهی و از بزرگان دیگری که در این فستیوال شرکت می‌کنند، آقای جعفر والی، ناصر تقوایی، هنرمند خوب شهرمان آقای سولی، ساشا ظریف و خیلی از دوستان دیگر هستند.

---

## نظر بدهید

(نظر شما پس از تایید دبیر وبسایت منتشر می‌شود.)

نام:

آدرس ایمیل: (نشانی ایمیل‌تان نزد ما مانده، منتشر نمی‌شود)

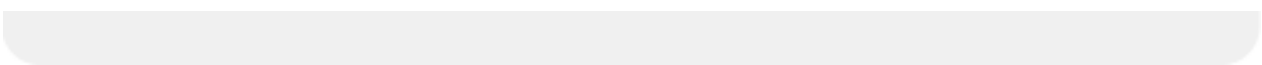
تغییر زبان

متن نظر:



بفرست

پيش نمايش بده



Radiozameh.com © 2006 / CONTACT(at)RADIOZAMEH.COM